

- בבוקר נדחמתי לידיעה שהפסל דוידסון פה משבץ הלב. שלחתי לאשתו מברק תנחומין.

- אה"צ ובערב ישיבה עם מונטור, שוורץ, ברגשטיין, אבן, קפלן, גולדה ומשה - על חיאות בין מלווה ומגבית. מונטור מקבל הוקראות אייזנברג" - וברגשטיין לא. אחרי בירורים מרובים הצעתי לשוורץ להבין הצעה שתחאס הניסוח של ברגשטיין עם הניסוח עם מונטור. הם בקרב עלו ירושלימה. ומחר נודמן שוב בביתי בירושלים.

5.1.52

בבוקר השתתפתי בכנס חברי ההגנה. במשך שעות נסיתי לברר ההבדל והזחוח שבין ההגנה וצח"ל, ושאר ההגנה עכשיו הוא צ.ח.ל., והשאר גוף חברי ההגנה, והפקידם להיות ארגון של חובעים - המעמיסים על עצמם חובות נוספים מתוך ההתנדבות, ולא ארגון של חובעים, אם כי יש להם תביעות צודקות וזכויות גדולות. ההתנדבות נחוצה כי המדינה מוקמת יום יום, ועוד זמן רב במשך תהליך הקמת המדינה והיא זקוקה להתנדבות מתמדה, ולמרות גלוי שחיתות והתפרקות - יש גלויי ההתנדבות בצבור, בצורות שונות הגלוי העליון הוא בצ.ח.ל. אבל להסתפק בו.

הבדל בין ההגנה וצח"ל. לפני המדינה הייתה רק בעיה בטחון פנימיתו הגנה על יהודים בארץ מפני התקפת של ערבים בארץ. לכך הספיקה ההגנה. אין עכשיו בעיה בטחון פנימי מסוג זה. אין כמעט ערבים, ובמידה שיש בעיה פנימית (להתגונן מפני יהודים וערבים) הרי זהו תפקיד המשטרה. בעיה הבטחון עכשיו הגנה המדינה מפני מדינות אויבות - לכך גחון צבא. וכל העם - כצבא. צבא זה לא רק שרות חובה או שרות קבע, או מלואים יכנו עוד פורמציות שיקימו כל העם והחבדל בין ההגנה ובין הצבא - מלכד

הבדל בתפקיד - הוא גם הבדל בהנאית. ההגנה היה למעשה גוף אבסורד, נכון למרות עצמו, בתחילה אמילו לא למרות ארצות, משיג בעצמו תקציבו, משיג בעצמו נשקו, קובע בעצמו דרכי הגנה, מקבל הוראות בפועל רק בעניינים מוליטיים. כמדינה יש קודם מרות המדינה. היא מרות מוחלטת, בין שמסכימים לה ובין לא. יש שלטון החוק. יש מסגרת תקציב ויש כמיפוח לצבא. כל הבטחון בעזרת כוח מזוין יעשה רק (אם לא במסגרת) על ידי מיקוד צבאי הכפוף מצדו למטעלה, לחוק ובמסגרת התקציב.

אין זו אחת כפי שטען גור מדון שבצבא יש אחריות מיכניה, הצבא למעשה בנוי על המנדבות, כל הקצינים כמעט בצבא הם בצבא קבע - כלומר מהנדבים. אמנם יש הבדל בהגנה היתה ההנדבות מחמדת, כי בכל רגע יכל אדם לעזוב ההגנה, בצבא - לאחר שהתנדב הוא במנהל לחוק. אבל זוהי כניסות מחוץ ההנדבות.

הצבא הוא ביה יוצר לעם חלוצי לוחם. ציטתי בעניין זה הוראתי למטה לפני שנתיים (27.10.49) החלוציות בצבא, גחל, פעולה במעברות, החישובות, הנחלת הלשון, הרמת העולים. אגב הבטחון לא נשען על צבא בלבד. יש עליה שאינה הסעת יהודים מעירק לארץ, אלא קליטה רוחנית וכלכלית, חורשת מאמצים חלוציים) וההישבות, רוח עצמאית מוסרית וחזון - זהו שדה הפעולה של ארגון חברי ההגנה אם יש בהם רוח ההנדבות.

- בקרב עליתי לירושלים.

- התייעצות בביחי עם מונטור, אבן, גולדה, קפלן, קומי על יחסי השגריר ומנהל מלוות העצמאות, על חוק המעמד לסוכנות, על יחסי מלוות ומגביה.

מונטור להסתעף הרבה היה פשרן ומחונן באופן יוצא מן הכלל. הציע לסדר מניסוח שבועיות עם השגריר בכל ענייני המלוות וגם שמע על החלטתו שהשגריר יוכל לעבד פעולה אם יחשוב שחייא עלולה להזיק ליחסי ישראל ארה"ב. בעניין מלוות-מגבים

הציע הנהלה משוחממת בניו-יורק שהקבע סדרי העבודה. בענייני המעמד נהגלו חלוקי דעות בחוכנו. כשה ובולדה סוענים נגד הגדרת הסוכנות כנציגות העם היהודי.

6.1.52, יוט א' ח' סבת

בא גוברין. לדבריו יהיה 54 יהודים בעד השלושים. 50 יהודים נגד. עם הערכים 59 בעד, 33 נגד, 8 ימנעו: פא"י 2, אגודה 2, פו"מ 2, מפלגה 2 (שטריןצק, לבנה) - כל זה בהנחה שכל חברי הכנסה יהיו בישיבה. לפי הארץ מאיים בגין בסירור אם תחלט בחיוב.

- אחד דיבר חבוקר עם שוורץ. הוא מדוּגא. נראה לי שאנו תומכים בכל במונטור. ברנשטיין ביקש מונטור לשבת יחד לבוא לידי - ומונטור טרב. אזמין שוורץ לשיחה.

- בא אצלי טרגאי. שאל אם לחגוג 3000 שנות ירושלים. עניתי בחיוב, בהנאי שחדבר יסודר כהוגן נאה לירושלים. הצעלי לו לפנות לממשלה למנוה ועדה משוחממת של הממשלה, העיריה והסוכנות לדון בדבר ולהחליט. אין למהר בהכנות, מוטב לקחת עוד שנה ועוד שנה - ובלבד שחדבר יסודר כראוי. טרגאי נוסע במחצית טרם לארה"ב ואגודת חרבנים רוצה להתכנס אצ לכבוד 3000 שנות ירושלים. התנגדתי לכך - כי דבר החגיגה צריך לצאת מירושלים ולא מארה"ב.

מציע נסיעה מן מצאון לריר יסין, יש שם 1200 דונם. הבשחתי לסייר אהו בעבוע חבא לראות מקום או מקומות מתאימים.

עורר שאלת במחנה של ירושלים וגיוס משמר העם. כישרתי לו מה עושה הצבא